

med disse Endringer, end saaledes som han har stillet Forslaget om den, eller at der nu kræves et stort og vidtløftigt Apparat sat i Bevægelse, som ellers ikke vilde blive sat i Bevægelse. Det forekommer mig, at hvis den ærede Forslagsstiller havde hørt, hvad den høitærede Justitsminister havde yttret i denne Sag, maatte det være blevet ham klart, at han i denne Henseende har ganske Ret. Hvad for det Første angaar Wgterpagterne, kræver det ikke nogen Gjemmemarbeiden af noget vidtløftigt Raamateriale, som skulde ligge et eller andet Sted, jeg veed ikke hvor. Det er en Sag, som jeg tror, vi meget let kunne komme over, og det saameget lettere, som det er en Sag, der har været grundig gjennemarbejdet i de sidste Aar hos vore skandinaviske Frændefolk baade i Sverrig, og i Norge. Der behøves ikke mere end ganske faa Linier, for at faae det Forhold klart, om at Wgterpagter ikke behøve lgl. Konfirmation. Hvis den ærede Forslagsstiller har set den svenske Lov, vilde han have set, at ogsaa der er Reglen herom givet med meget faa Ord, og den kan vistnok hos os gives i endnu færre Ord. Hvad § 2 angaar, nærer jeg ingen Tvivl om, at det vil blive meget lettere at gennemføre § 2 i den Form, den har efter mine Endringsforslag, end saaledes som den er givet af den ærede Forslagsstiller, idet efter mit Endringsforslag den Dovedindvending er falden bort, hvorpaa Forslaget standede i Norge, nemlig Hensynet til Kreditorerne, og ikke bestomindre vil Forslaget kunne gjøre sin Nytte, faae sin Betydning, som ikke bør undervurderes, selv efter den her foreliggende Redaktion. Men jeg skal villig indrømme, at det er den Del af Sagen, som jeg lægger mindst Vægt paa. Kan jeg faae det første og det sidste Endringsforslag gennemført, maa den ærede Forslagsstiller gjerne beholde det mellemste. Det tror jeg har grumme lidt praktisk Betydning, og theoretisk kan der reises meget betydelige Indvendinger derimod. Den ærede Forslagsstiller fremsatte en Indvending mod § 3, hentet fra Skifteafgifternes Størrelse, en Indvending, han havde fundet i et Blad, sagde han. Jeg tror ikke, at det, at den ærede Forslagsstiller har fundet en Indvending i et Blad, skal være et afgjørende Bevis for, at Indvendingen er vel grundet. Jeg har ikke tænkt paa, at der skulde foregaae nogensomhelst Forandring i Skiftelovgivningen af dette Hensyn. Jeg tror ikke, at der er Spor af Grund til at beregne Skifteafgifterne anderledes i dette Tilfælde af Skifte, end i andre

Tilfælde og da vi jo, som den ærede Forslagsstiller har gjort opmærksom paa, nylig efter en hel Del Bepvær have faaet en ny Lov om Skifteafgifter, mener jeg, at man skal ganske rolig lade denne Lov virke paa alle kommende Tilfælde af Skifter, medmindre der er tvingende Grund til at foretage Forandring, og jeg ser ikke, at der er Spor af Grund til at beregne Skifteafgifterne anderledes i dette Tilfælde end i alle andre Tilfælde, hvor Fællesboer stiftes. Den ærede Forslagsstiller har ganske Ret i at betragte de Endringsforslag, som min ærede Medforslagsstiller har stillet i Forbindelse med mig til hans Forslag, som personligt Chikaneri mod ham. Det er der jo aldeles ikke Tale om. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller driver sin Faderkærlighed til dette Forslag noget for vidt, naar han ikke kan taale, at Andre have nogen anden Mening om det, men strax tror, at det er et Attentat paa hans kære Barns Liv. Jeg har saa meget mindre Interesse for det ærede Medlems Forslag, naar det foreligger isoleret, som det jo er det eneste Punkt, som man i Norge har ladet falde ud af det Forslag, som man der har havt til Behandling. Naar det ærede Medlem tror, at det er lykkelig for ham at vække saamegen Interesse for denne Sag her i Landet, at det nu næsten kunde være nok, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Der er virkelig ikke valt nogen meget stor Interesse for dette Spørgsmaal. Om der efter denne Behandling deraf vil være en noget større Interesse derfor, tillader jeg mig meget at betvivle; men det er dog maaske tænkeligt. I alt Fald tror jeg, at der her i Thinget nu er bragt flere Argumenter frem, og at Sagen er bleven belyst paa en noget mere afstidig Maade, end den var, da det ærede Medlem forlod den. Endnu skal jeg blot til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummeluh) gjøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem troede, at § 3 vilde have grumme sørgelige Følger, og duede noget ved de uheldige Forhold, der vilde indtræde, naar et Wgteskab indgaaes for Formuens Skyld. Ja, derti har han Ret, det er ikke noget heldigt Forhold, naar et Wgteskab skal indgaaes for Formuens Skyld; men endnu værre forekommer det mig dog at være, at et Wgteskab, der saaledes er indgaaet for Formuens Skyld, ikke skal i formuerellig Henseende kunne opløses, uden at den forurettede Wgtefælle plyndres for hele sin Formue. Lad os tænke os det Tilfælde, at